

regnebe Sum af 518,000 Kr., afgives til Digelaget som en Fond til Dækning af Udgifterne ved Forskættelsen af Arbejderne ved Sikringen af Verklinten paa den sydlige Del af Fjaltster samt til ekstraordinære Arbejder ved Digestrefningen i det Hele efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. Den Del af det nævnte Restbeløb, der efter Lov af 23de Mai 1873 skulde udredes af Lodsseierne, overtages af Statskassen." Det er det, der staaer, men Indenrigsministerens Forslag gaar ud paa, at der hertil, altsaa til sidste Punktum, skulde føies Ordene „saaledes at den afholdes af den ved Finantsloven for indværende Aar under § 26 Nr. 5 bevilgede Sum". For at forklare Betydningen af dette Omendringsforslag er det nødvendigt at gaa noget længere tilbage i denne Sags Historie og meddele enkelte Punkter derom. Oprindeligt gik man ud fra, at Fjaltsterdiget i Alt skulde koste 340,000 Kr. og i Følge Loven af 23de Mai 1873 skulde Lodsseierne bære de $\frac{9}{25}$ deraf eller 122,400 Kr. Efter Arbejdets Raabegyndelse viste det sig imidlertid, at denne Sum ikke vilde blive tilstrækkelig til Arbejdets Udførelse. Der var flere Grunde, som i den Henseende havde Betydning. For det Første blev der arvet en Del Stæde paa Digearbejderne ved en Stormflod i 1874; dernæst viste det sig nødvendigt at gjøre Diget noget høiere end oprindeligt paatænkt, og endelig har det viist sig, at de Beskyttelsesarbejder, der skulde foretages ved den Verklint, som danner Sydspidsen af Fjaltster, ikke hensigtsmæssig kunde foretages paa den Maade, man oprindeligt havde tænkt sig, men paa en anden Maade. Oprindeligt havde man tænkt sig, at Beskyttelsen skulde finde Sted derved, at selve Verkskranten beskyttedes ved Stensætning og deslige, men man skal nu være kommen til det Resultat, at dette ikke er nogen rigtig Fremgangsmaade, men at den derimod bør beskyttes ved Arbejder paa Forstranden. Det stillede sig altsaa saaledes, at man indsaa, at disse 340,000 Kr. ikke vilde være tilstrækkelige; men man gik ud fra, at der vilde behøveses 178,000 Kr. mere, saaledes altsaa at det hele Beløb, der vilde blive Spørgsmaal om til dette Arbejde, blev 518,000 Kroner. For Andel i den befrygtede Merudgift af 178,000 Kr. vilde man imidlertid fritage Lodsseierne, saaledes at de altsaa skulde nydes med at give en Del af de oprindeligt paatænkte 340,000 Kr. Den Del, der skulde falde paa Lodsseierne af de 178,000 Kr. vilde blive 64,000 Kr. Af disse 64,000 Kr. have Lodsseierne faaet fra Centralkomiteen 24,000 Kr., saaledes at der altsaa bliver tilbage 40,000 Kr., og det blev altsaa for at opnaa det Diemed, jeg har angivet, bestemt ved Finantsloven for 1876—77, at Statskassen skulde tilskyde disse 40,000 Kr., naar Digerne vare afleverede til Vedligeholdelse, Noget, der ikke er sket endnu, men som vil ske den 1ste April dette Aar. Smidlertid er det ikke gaaet

med denne Sag saaledes, som det oprindeligt var paatænkt, idet nemlig Verklinten paa Grund af den forandrede Anskuelse, man under Arbejdets Gang har faaet om, hvorledes den skal beskyttes, ikke vil kunne afleveres den 1ste April dette Aar. Med Hensyn til den vil der fremdeles i en længere Række af Aar, maaste endogsaa i en meget lang Aarrække, blive Spørgsmaal om Nyarbejder til dens Beskyttelse. Foruden den Omstændighed altsaa, at de tilsigtede Arbejder ikke ere blevne foretagne ved Verklinten, som ogsaa andre Besparelser til, saaledes at Resultatet altsaa nu den 1ste April efter al Sandsynlighed vil være, at det oprindeligt paatænkte Beløb af 518,000 Kroner ikke vil være brugt, men at der vil være tilbage af dette Beløb omtrent 80,000 Kr. Det er disse 80,000 Kr., som man vil henlægge som en Slags Fond, bestemt til deraf at afholde de fremtidige Udgifter ved Nyarbejder ved Lerbiget, og det er det, som det første Punktum af den Bestemmelse i Tillægsbevillingsloven, som jeg tillod mig at oplæse, angaar. Naar det sker, vil ogsaa i det Hele taget den Hensigt at befri Lodsseierne for at deltage i større Udgifter end de oprindeligt beregnede 340,000 Kr. være naaet. Smidlertid ser man, at det sidste Punktum i den omtalte Bestemmelse i Tillægsbevillingsloven er affattet saaledes, at Resultatet, dersom Tillægsbevillingsloven kommer til at lyde, som den nu lyder, vil blive dette, at der den 1ste April vil være at udbetale 40,000 Kr. af Statskassen til at holde Lodsseierne stadesløse, og at Lodsseierne dernæst desuden ville blive fritagne for at tage Del i de fremtidige Nybygninger, som maatte finde Sted med Hensyn til Verklinten. Det er aabenbart, at det kan ikke have været Meningen saaledes to Gange at lade dem tilskyde den samme Hjælp. Det er aabenbart, at, skulde de være befriede for at deltage i fremtidige Udgifter ved Verklinten, kan der heller ikke tilkomme dem 40,000 Kr. nu. Det er dette Diemed, som Indenrigsministeren ønsker at opnaa ved, at der til det, der nu staaer i Tillægsbevillingsloven, skulde føies Ordene: „saaledes at den — nemlig den Del, som Lodsseierne skulde udrede — afholdes af den ved Finantsloven for indværende Aar under § 26 Nr. 5 bevilgede Sum.

N. Nasmussen: Nærværende Tillægsbevillingslovsforslag har mod Sædvane faaet et meget stort Tillæg ved 3die Behandling i Folkethinget, idet der er føiet 2 Millioner Kroner til det oprindelige Forslag. Det hidrører jo som bekendt fra, at der formentlig skulde være Arbejdsløshed tilstede, og at der i den Anledning skulde træffes overordentlige og særegne Foranstaltninger. Hvorvidt der nu er mere end almindelig Arbejdsløshed tilstede for Diebliffet, kan der vel være forskellige Meninger om; men jeg vil nu gaa ud